

پایداری اجتماعی در فضاهای شهری پایدار با تاکید بر فضاهای پاسخگو نمونه موردی: (سنندج)

فاطمه زارعی کرگ اباد^{1*}، سمیه آهني²، سروه عبد اله زاده³، مریم
قهرمانی⁴

1- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین،
باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، قزوین، ایران.

Seiran.zarei@yahoo.com

2- کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای، دانشگاه بین المللی امام خمینی،
قزوین، ایران.

Somaye.ahani@yahoo.com

3- مدرس گروه مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سنندج

serveabdolazade@yahoo.com

4- مدرس گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

Mghahremani87@yahoo.com

چکیده

مهم‌ترین بخش در توسعه پایدار شهرها توجه به فضاهای عمومی شهری می باشد. دلیل این اهمیت ناشی از نقش اساسی این فضاها در شکل-گیری زندگی اجتماعی شهروندان و ادامه حیات مدنی شهرها می باشد. در حوزه پایداری اجتماعی، با در نظر گرفتن مفهوم پایداری به معنای دوام و ماندگاری، فضاهای عمومی شهری را در صورتی می توان پایدار دانست که طی گذر زمان همواره کارکردهای خود را حفظ کند و پذیرای تعداد قابل ملاحظه‌ای از شهروندان در طیف جنسی و سنی مختلف در زمانهای متفاوت باشند که این همان سرزندگی فضایی می-باشد. در واقع سرزندگی و حضور فعال و مستمر مردم طی زمان متضمن پایداری اجتماعی یک فضای شهری می‌باشد. در این راستا مقاله حاضر با توجه به اصل پاسخگویی به نیازهای انسان به عنوان مخاطبین فضا، به تبیین و طبقه‌بندی مولفه‌های کیفی فضا، در قالب چهار محور کالبدی - فضایی، ادراکی- معنایی، رفتاری و ارزشهای اجتماعی می‌پردازد و با هدف شناخت مولفه‌های کیفی فضاهای عمومی که منجر به خلق فضاهای سرزنده و پایدار گردیده است به ارزیابی 12 فضای عمومی در شهر سنندج پرداخته است. روش تحقیق در این پژوهش از نوع تحلیلی توصیفی بوده و بعد از تکمیل 240 عدد پرسش نامه جهت تحلیل و اثبات فرضیه از نرم افزار spss استفاده شده است نتایج حاصل از پژوهش نشان دهنده تفاوت پایداری اجتماعی در فضاهای شهری بر اساس فضاهای پاسخگو در فضاهای عمومی 12 گانه شهرسنندج است.

واژه‌های کلیدی: سنندج، فضاهای عمومی، توسعه پایدار، توسعه پایدار اجتماعی. فضای پاسخگو.